

CSERPES ISTVÁN A CSERPES SAJTMŰHELY TULAJDONOSA

„Húsz éve egy sütőipari bemutatón a meszteturkrász azt mondta, ne azt gyártsuk, amit a fogyasztó szeretne, hanem azt, amit gazdaságosan tudunk, a fogyasztót pedig szoktassuk rá erre. Én ez ellen harcolni fogok, amíg csak élek” – érzékelteti minőségi tejívóival a gyorsétkezdés fogyasztási kultúrával szembenő, 49 éves tejpiaci vállalkozó, hogy nála nem csupán marketingfogás, hogy a vevő az első. Kapuváron nőtt fel, apja a téeszben, anyja az általános iskola konyháján dolgozott. A középiskolát a „házunktól nem messze lévő” Ujhelyi Imre Szakközépiskolában végezte el.

Miután az országos szakmai versenyen második helyet ért el, felvételi nélkül bejutott a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karára. Két év után „nem erőltettem tovább”, a matek és a fizika nehézségei mellett az is hazavonzotta, hogy megházasodott. A tanulástól nem szakadt el, levelező gépész-üzemérmérnöki diplomát szerzett a Bánki Donát Műszaki Főiskolán. Csornán kezdett dolgozni a tejporgyárban, ahol a művezetőségig vitte. 1991 őszén mondott föl, és családi házuk udvarán egy barátjával megépítettek „egy szuper kis üzemet”. Öt évvel később már napi több mint 100 ezer liter alapanyagot dolgoztak fel. Az EU-csatlakozáskor kezdett bedőlni az üzlet, amiből úgy lábaltak ki, hogy „elkezdünk manipulálatlan termékeket gyártani”, és „kínálóautókkal” saját kereskedelmi hálózatot építettek ki. 2012-ben nyitották meg az első Csérpes Tejívót Budapesten.

Kapuváron él orosz–testnevelés szakos feleségével, aki ma már csak a gyermekeiket tanítja, és a városi mazzorettcsoportokat vezeti. Lányai 26, 20, 15 és 13 évesek, fia 9. Nincs „klasszikus hobbim, inkább filmeket nézek a neten, ha találok valami jót”. A „tízhektáros birtok” is lakóit, ahol „legalább a családomnak és a szűk környezetemnek szeretném az élelmiszert megtermelni”.

■ **Ma is szereti a tejet, vagy az már csak megélhetési forrás?**

■ Szeretem, és naponta iszom is. Nem azért vágtam bele Németh András barátommal az üzletbe, mert megutáltam a nagyüzemi tejet. Én a zacskós tejet is meg tudtam inni, sőt még a féltartókat sem vettem meg. A dobozos tejjel már voltak problémáim. De igazából abból lett elegendő, amikor már a sarki fűszerboltokban is félig megszáradt trappistákat meg Mackó sajtot árultak tejtermékek címen. Azt mondtam, hogy azért a magyar emberek ennél többet érdemelnek.

■ **Ha már ilyen nagy tejfogyasztó, vakpróbán is felismerné a saját tejét, sajtját, joghurtját?**

■ Gondolom, hogy igen, de azért nem mondom, hogy „isten bizony”. A kollégáim kifinomultabbak, őket biztos nem lehetne becsapni. De azt is tudni kell, hogy minket nem feltétlenül a jó íz miatt szeretnek. A jó íz sajnos sokszor manipuláció eredménye. Meg aztán változtak az idők: ma már másként fejnek és takarmányoznak a termelők.

■ **Cége történetében kevés a megtervezett dolog. Mindenben ilyen spontán? Családot is így tervezett, az öt gyerek is csak úgy „megtörtént”?**

■ Nem, azért az túlzás, nem vagyunk ennyire ügyetlenek. A feleségem, pedagógus lévén, a tanítás útján átadott, intézményesített tudásban hisz, én jobban támaszkodom a megérzésekre, intuíciókra.

■ **Azt is megérezte már, hogy a gyermekei közül ki viszi tovább a boltot?**

■ Nem, de nem is akarok semmiféle nyomást gyakorolni rájuk. Ha valamelyikük alkalmas lesz, és rákap, nagyon szívesen bevezetem a fortélyokba. Felkészítem arra is, hogy a vállalkozóra milyen kihívások várnak: jó előre meg kell érezni, és el kell kerülni a bajt. Ehhez pedig bölcsesség kell.

■ **A saját kárán tanult: az EU-csatlakozás előtti kudarcát korábban azzal is magyarázta, hogy „bűnözői hajlamú” emberekkel hozta össze a sors, akik megvezették. Azóta gyanakvóbb?**

■ Nem tudom, hogy bizalmatlanabb lettem-e. De ha változtam is, nemrég ismét túljártak az eszemem; egyszerűbben szólva: meglóptak. Az üzleti világ tele van ilyen rafinált alakokkal, és az ilyen eléggé megvisel. Korábban, két éven keresztül szinte be sem akartam menni az üzembe. De valószínűleg az égiek értékelték a kitartásomat, mert idővel a fogyasztók is felismerték, hogy normális termékeket készítünk.

■ **Az élelmiszeripar nagyvállalkozói összetartanak? Csányi Sándorral kapcsolatban van?**

■ Még nem hívott meg a birtokára, de talán ami késik, nem múlik. De azért vannak megkeresések. A napokban megyek a kaposvári Fino-Foodhoz, korábban egy nagy joghurtgyártó cég vezérigazgatója kérte ki a véleményemet a magyarországi joghurthelyzetről. Ez megtisztelő volt. Talán el is keserítettem azzal, hogy elmondtam: az ő felelősségük is, hogy egy felmérés szerint az emberek 70 százaléka azt gondolja, a joghurt nem is tejből van.

■ **A minőségre utazik, de azért néha ön is betéved egy multihoz, hogy olcsón vásároljon?**

■ Vásárolok a nagyoknál is, de azért megválogatom, mit teszek a kosaramba. A minőség iránti érzékenységemet a szülői házból hoztam. Vannak nagyon felkapott termékek, amiket azért is vesznek, mert hatalmas marketinggépezet áll mögötte. A mi Trudinkat is nagyon szeretik, de a Túró Rudi brutális kampányával nagyon nehéz fölvenni a harcot. Én mégis megpróbálok.

■ **Főnöknek milyen? Beleszól a legapróbb részletekbe, még a termék megjelenésébe is?**

■ Nem, és pontosan tudom, mennyire ártalmas, ha mindenütt jelen vagyok. Stratégiai dolgokba persze beleszóló, és a termékek fejlesztésénél én is végignyalok mindent. A Trudi kifejlesztésénél pedig már-már megszállottként kerestem azt a csokibevonót, amely visszahozza azt az ízt, ami huszonöt éve még megvolt a Túró Rudiban, de azóta valahogy elveszett.

■ **A gyerekeknél is a régi „ízeket” kedveli? Mit szólna, ha gyorsétkezdébe járnának?**

■ Amíg egyszer egy hónapban bemennek a Mekibe, nem probléma; a KFC-t pedig kifejezetten szeretjük. Nem vagyok vaskalapos, az a véleményem, hogy meg kell találni az egyensúlyt.

■ **Lánya, Laura az egyik tehetségkutató versenyen befutott énekes lett, a tévék, rádiók játsszák a számait. Apaként nem félti a hirtelen jött sikerektől?**

■ Ő is sok mindenben átment, mire ide jutott. Jó menedzsmentje van, és szerető családja. Ő tényleg ezt szerette volna csinálni, és van benne minőségi szemlélet – talán tőlem is örökölte. Gondolom, jó üzeneteket közvetít, nem tesz rosszat a mai tinédzser lányoknak, ha rá akarnak hasonlítani.

■ **Gondoljuk, ha akarna, már holnap nyugdíjba mehetne, ön azt mondja, két év múlva teszi meg ezt, és egy diófa alá irányítja majd a céget. Biztos, hogy megteheti? Nincs olyan ötlet a tarsolyában, ami nem hagyja nyugodni?**

■ Ötletem mindig van, ezért nem öregszem. Nekem már most sem kell a napi munkával foglalkoznom. Ha heti három dologban kell döntést hoznom, azt is meg tudnám tenni a laptopról, akár a badacsonyi diófa alól.

■ **Bár üzleti ars poeticája a „csak minél távolabb lenni a politikától”, ha a haza szólítaná, hogy döntéshozóként fordítsa jobbra a sorsunkat, hajlandó lenne kilépni a diófa árnyékából?**

■ Nem. Erre is van egy idézetem A tanúból, tudják, hogy „Pelikán elvtárs, egyszer majd kérni fogunk magától valamit”. Én nem szeretném ezt a kérést megkapni. ■ DOBSZAY JÁNOS - KELEMEN ZOLTÁN